

om ved en Udvidelse af Aktiekapitalen at tilvejebringe den Del af Beløbet, som allerede er udgivet. I mine Udtalelser før fremhævede jeg, at det, som er Hovedsagen for at betrygge Frihavnens Udvikling, er, at man er sikker paa i Fremtiden at kunne tilvejebringe de fornødne Midler ad den Vej, som Lovforslaget anviser. Jeg finder det rigtigt og billigt, at det samme kommer til at gælde ogsaa med Hensyn til de Midler, som allerede ere anvendte, men maa paa den anden Side erkende, at Ordningen paa dette Punkt er for Frihavnen som saadan af forholdsvis underordnet Betydning. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds derti, at det vil være et rimeligt og berettiget Krav, at Havneraadet med Hensyn til fremtidige Kapitalanvendelser faa vidt muligt faar Vejlighed til at skønne over dets Hensigtsmæssighed. Disse Kapitalanvendelser ske i fælles Interesse, og det er derfor ganske vist naturligt, at Havneraadet faar Vejlighed til at kende Planerne til de større Anlæg og at udtale sig om dem, inden de iværksættes. Hvad endelig angaar det tredje Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, da har den højtærede Minister allerede bekværet det, og jeg kan henholde mig til de Udtalelser, som Ministeren desangaaende fremsatte. Jeg skulde anfæ det for rigtig, at det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, ogsaa sætter sig ind i Spørgsmaalet om den mellem Frihavns-Selskabet og et andet Selskab paatænkte, men endnu ikke endelig iværksatte Overenskomst og undersøger, om denne Overenskomst paa nogen Maade skulde kunne siges at være stridende mod Havnens Interesser. Jeg tror det ikke; men under alle Omstændigheder finder jeg det rigtigt, at Udvalget tager ogsaa den Sag under Overvejelse.

Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) rettede en Del Angreb paa Frihavnen, Angreb, som ikke ere mig ukendte. Røsten er Jacobs, men Hænderne ere en andens. Det ærede Medlem, som jo ikke har Sæde i Havneraadet, men som alligevel viste sig vel underrettet om adskillige Ting, der have været for i Havneraadet, var dog ikke bedre instrueret, end at han just vidste, at Dyen hedder Snerpe, men heller ikke mere. Saaledes denne Udtalelse om Bolværkspengene af Kul! Det er kun halv Bæddet og meget daarlig Bæddet, som det ærede Medlem har faaet. Den Ordning, at Kul, som udleveres fra Kuloplagerne til Skibsforhyning, fritages for Bolværkspenge, er noget, der har eksisteret allerede før Frihavnen blev bygget. Saaledes har Ordningen forlængst

været paa Kestshaleven, hvor der findes de væsentligste Kuloplag, hvorfra Skibene forsynes. Spørgsmaalet var altsaa, om Oplag af Kul i Frihavnen skulde stilles ugunstigere end Oplagene lige over for paa den anden Side af Reben. I det hele taget, alle disse Klager over Begunstigelser for Frihavnen, ville vise sig, naar man gennemgaar dem Punkt for Punkt, at være fuldstændig grundløse. Men der er en Ting, som er den naturlige Forklaring af den Misforståelse, som findes, og der er, at en Udvidelse af de bestaaende Havneanlæg og den dermed følgende delvise Forrykkelse af Trafikken, altid til en vis Grad maa medføre en Omflytten af Værdierne, altsaa Tab for nogle Grundejere og for nogle af de bestaaende ældre Pakhusforretninger. Ja, det er en Ting, som er uundgaalig. Men om et har man fra alle Sider her i Kjøbenhavn i den sidste halve eller hele Snes Aar været enig, nemlig, at Kjøbenhavns Havn i sin gamle Skikkelse umulig længere kunde fyldestgøre Handelslivets Krav. Kjøbenhavns Havn var meget god, saaledes som den ligger, for 100 Aar siden, men den gamle Havn er i væsentlige Henseender omtrent uforandret, saaledes som den var paa Asiatiske Compagnis Blomstringstid. Enhver vil kunne sige sig selv, at den umulig vil kunne tilfredsstille de Fordringer, som Nutidens Trafik stiller. Det er ikke blot her hos os, men i enhver større Havnestad i alle Lande, at man i Løbet af den sidste halve Snes Aar eller halve Millioner har set anvendt Millioner paa Millioner for at bringe Havnene i den Stand, som de moderne Skibs- og Jærnbaneforhold kræve, og Nødvendigheden heraf har heller ikke hos os fornødtvis kunnet være Genstand for Uenighed. Spørgsmaalet har derimod været det, i hvilken Retning, paa hvilke Punkter Havnens Udvidelse skulde foregaa. Skulde man udvide den mod Nord? eller skulde man vælge Kristianshavnsiden, hvad mange have kæmpet for, hvortil store Interesser knyttede sig, og som meget i og for sig kunde tale for? eller skulde man gaa mod Syd, ud ad Kallebodstrand til? Det er disse forestillige Projekter, der have staaet over for hinanden, det er disse stridende Interesser, der have kæmpet med hinanden. Nu er det imidlertid saa, at Tvivlsmaalet faktisk blev afgjort allerede i Begyndelsen af Tjirerne, da man tog fat ude ved de gamle Kalkbrænderier paa at skabe ny Arealer og opjættede Bolværker; derefter er hele det øvrige Anlæg kommet frem som en naturlig Fortsættelse af den een Gang gjorte Begyndelse. Hele Spørgsmaalet var faktisk afgjort, var præjudiceret ved Havneplanen af 1881. Da